

Lindås og Meland Brannvern
Att: Brannsjef Karl Johannes Romarheim
Dokumentsenteret
Kvernhusmyrane 20
5914 Isdalstø

ANSVARLIGE PARTNERE:
ADVOKAT/SIV. ØK. NHH TOM KOMNÆS
ADVOKAT GUNNAR SÆTRE (H)
ADVOKAT JON HÅKON HEGDAHL
ADVOKAT MARIUS WESENBERG
ADVOKAT RANDI HANSEN VÅGE

ADVOKAT HENRIK BIRKELAND
ADVOKAT ERLEND BERGSTRØM
ADVOKAT HILDE STURE

I SAMARBEID MED:
ADVOKAT HELGE WESENBERG (H)

(H) = Møterett for Norges Høyesterett

Bergen 29. november 2017
Ansvarlig advokat: Marius Wesenberg
E-post: mw@wks.no

VEDRØRENDE KLAGE PÅ AVSLAG TIL HANDEL MED PYROTEKNISK VARE. REMA 1000 LINDÅS

1. Innledning

Undertegnede representerer Evy Borge som gjennom Evy Borge AS driver ovennevnte forretning (heretter betegnet som «klager»).

Som kjent søkte Rema 1000 Lindås om salg og oppbevaring innen søknadsfristen. Søknaden ble innvilget 14. september d.å. Som kjent var Rema 1000 Lindås på søknadstidspunktet eiet og drevet av kjøpmann Anders Duesund (Anders Duesund AS).

Som videre kjent har det i ettertid skjedd endring på eiersiden hvoretter klager nå eier og drifter forretningen. På denne bakgrunn søkte klager om endring til søknaden den 5. oktober d.å. Det ble i endringssøknaden presisert at eneste endring var at det var klager som nå ble ny kjøpmann av forretningen med den følge at ansvarshavende/stedsfortreder måtte endres.

Søknad om tillatelse ble avslått ved Nordhordland og Gulen Interkommunale Brannforebyggende avdelings («NGIB») vedtak den 16. november d.å. Bakgrunnen for avslaget er opplyst å være at NGIB anser endringssøknaden som en ny søknad og at den således er innkommet etter søknadsfristen.

Klager er sterkt uenig i avslaget og påklager herved vedtaket. Herværende klage er rettidig.

2. Nærmere om begrunnelsen for avslaget og klagers bemerkninger

NGIB hevder at det er tale om en helt ny søknad, og ikke en endrings søknad. Så vidt forstått begrunnes dette med at tillatelse til salg av pyroteknisk vare er en personlig søknad og ikke tilhører virksomheten. Etter klager sin oppfatning er dette uriktig.

Etter vår oppfatning er det utvilsomt virksomheten som søker om tillatelse til salg og oppbevaring, noe som etter vår mening tydelig fremgår av systematikken i forskriften. Det er ingenting verken i forskriften eller i DSB sin veiledning som tilsier at retten til salg og oppbevaring av pyroteknisk vare er en personlig rettighet. Når det er sagt er det selvsagt et personlig element i dette slik det vil være i alle tilfeller hvor det er tale om utøvelse av næringsvirksomhet.

Det personlige elementet kan hevdes å fremkomme i forskriftens § 9-1 hvor det er tale om en «skikkethetsvurdering». Med mindre det er grunn til å tro søker mangler evne eller vilje til å håndtere sikkerheten på en forsvarlig måte, er det neppe aktuelt å avslå en søknad med den begrunnelse at søker ikke er skikket. Umiddelbart kan man få inntrykk av at en skikkethetsvurdering må gjøres mot en person, og ikke en virksomhet. Ved nærmere refleksjon bør man likevel innse at det neppe er dette som er intensjonen med forskriften. Slik vi tolker forskriften er vurderingstema utvilsomt hvordan virksomheten *tidligere* har håndtert salgstillatelser e.l. Dersom denne vurderingen skulle gjøres overfor en eller flere personer ville man raskt møtt noen utfordringer, typisk ved større virksomheter som har flere styremedlemmer, daglig leder, ansattrepresentant osv. Skal da skikkethetsvurderingen foretas mot styreleder? Eller enkeltpersoner i styret? Eller er det daglig leder som skal vurderes? Vi tillater oss å anmode om at NGIB gjør seg noen egne refleksjoner rundt dette når det vurderes hva og hvem som skal vurderes etter § 9-1.

For øvrig påpekes at også i selve søknadsskjema legges det opp til at det er virksomheten som søker når det under signaturfeltet bes om søkers underskrift og stempel. De færreste privatpersoner har stempel og det må derfor være klart at det søkes på vegne av virksomheten. I motsatt fall er det underlig at søknaden skal stemples dersom det er tale om en søknad om en personlig rettighet. Det skal også nevnes at undertegnede har vært gjennom eget arkiv som nå teller et hundretalls saker som gjelder pyroteknisk vare (og således søknader til salg og oppbevaring). Jeg har ikke funnet noen eksempler hvor den aktuelle brannetaten har problematisert dette og samtlige av de vedtak jeg har sett over årene er adressert til virksomheten – ikke til privatpersoner.

I praksis er det forskriftens øvrige vilkår som blir tema, herunder om virksomheten driver handelsvirksomhet med fast utsalgssted, og kan fremlegge firmaattest fra Foretaksregisteret, jf. forskriftens § 9-3. I særdeleshet er det første del av bestemmelsen, hvorvidt det drives adekvat handelsvirksomhet, som tidvis blir gjenstand for diskusjon. I herværende sak er det imidlertid ingen endring i drift eller allerede omsøkt opplegg. Den eneste endringen i så måte er at eier av virksomheten er et annet selskap enn opprinnelig søker.

Og det er nettopp på dette punktet denne saken er noe annerledes enn den typiske søknaden hvor søker er samme foretak som de facto skal selge og oppbevare fyrverkeriet. Som kjent operere enkelte dagligvarekjeder med selvstendige kjøpmenn som har eget foretak og forretning, men som utad driver virksomheten under kjedens navn, hvilket er tilfelle i vår sak. Det faktum at det er ny eier av forretningen (og i dette tilfelle i form av nytt selskapet) er en formalitet all den tid det er fremlagt ny firmaattest fra Foretaksregisteret. Det krever ingen tidsbruk fra NGIB utover å lese gjennom firmaattesten for å kunne konstatere om vilkåret om firmaattest er oppfylt.

Vi vil også anmode NGIB om å reflektere over følgende: et alternativ for Evy Borge ville vært å kjøpe aksjene i Anders Duesund AS og beholdt organisasjonsnummeret. Ville NGIB da vurdert saken på samme måte? Dvs. dersom det hadde skjedd en endring i aksjonærsituasjonen? Forskjellen på dette alternativet og det som gjort i denne konkrete saken er en formalitet i vår sammenheng. Vi har svært vanskelig for å tro at NGIB mener det er deres oppgave å vurdere bakenforliggende eier av en virksomhet som driver med salg av pyroteknisk vare.

Når det gjelder krav til ansvarshavende og stedfortreder vises det til forskriftens § 9-3 hvor det heter at:

Virksomheten skal ha ansatt en særskilt utpekt person med gyldig kompetansebevis utstedt av eksamensadministrator utpekt av DSB.

Poenget er følgelig at disse kravene knytter seg til virksomheten og ikke til hvem som personlig har signert en søknad om tillatelse. Sagt på annen måte: virksomheten kan fritt endre ansvarshavende og stedfortreder uten at det er tale om noen ny søknad såfremt de nye personene har aktuell kompetanse. At det i denne saken er nye personer i forhold til opprinnelig søknad kan åpenbart ikke begrunne avslag.

3. Oppsummering

Formentlig fremgår det av ovennevnte at vi er av den oppfatning at det bygger på en uriktig lovanvendelse når NGIB hevder at tillatelsen til salg og oppbevaring er personlig og ikke tilhører virksomheten. Under enhver omstendighet er dette utvilsomt en formalitet i denne saken som ikke krever noen ytterligere saksbehandlingsressurser utover å forfatte et vedtak. Vi vil gjøre gjeldende at det fremstår som grovt urimelig å nekte tillatelse med den begrunnelse som er gitt og det er neppe i tråd med god forvaltningspraksis.

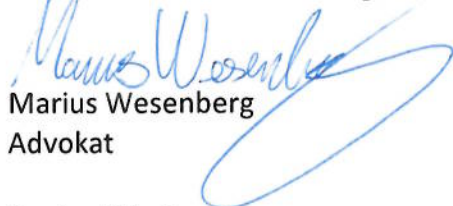
På vegne av klient anmoder vi om at NGIB foretar en fornyet vurdering og innvilger tillatelse. Det skal tilføyes at vi har vært i kontakt med Norsk Brannvernforening som er klar på at dette må anses som en kurant endring til eksisterende tillatelse, og ikke noen ny søknad.

Dersom NGIB ikke gir tillatelse som anmodet ber vi om at saken oversendes til kommunens klageorgan så raskt som mulig ettersom det er kort tid igjen til salget skal starte. Det er nødvendigvis en del logistikk som må på plass i forkant.

Avslutningsvis påpekes at Evy Borge har god erfaring med fyrverkerisalg fra Rema 1000 Manger hvor hun i mange år har håndtert forretningens fyrverkerisalg. Hun har således hatt nødvendig kompetanse i tråd med forskriftens § 9-3 første ledd. Etter det opplyste skal kompetansebeviset hennes fornyes fra og med inneværende år.

Med vennlig hilsen

Advokatfirmaet Wesenberg, Komnæs & Sætre ANS

Marius Wesenberg

Advokat

Kopi: Klient
Rådmannen i Lindås kommune